

angaar, saa vil jeg paa ingen Maade benegte, at den ærede sidste Laler kan have Ret i, at en Dækning af Lyng og Løv kunde være bedre end en Plantning af Hjelmer, men det vilde ogsaa blive dyrt. Navnlige tror jeg, at det vilde blive overordentlig dyrt i Hjøstet Amt, da Lyngen vistnok er sjældnere der end i de andre vestjydske Amter. Jeg indser derfor ikke, at den Maade, som det ærede Medlem har anbefalet til at dæmpe Sandflugten paa, kan faae nogen almindelig Anvendelse, og for saa vidt som jeg kender Klitterne — og jeg kender dem fra min Barndom af —, tror jeg ogsaa, at Beplantningen med Hjelmer er fuldkommen tilstrækkelig til at standse Sandflugten, medens den jo ikke kan forandre Klitternes Natur saaledes, at de kunne blive frugtbar. Men det ærede Medlem har rigtignok, især i sine Udtalelser igaar, kritiseret Sandflugtskommissionerne temmelig stærkt i Henseende til deres Overflag, idet han mente, at den nuværende Sandflugtsdæmpning var saa daarlig, at der var overordentlig Fare for, at den Tilstand, som havde været tilstede for en hel Række af Aar tilbage, kunde indfinde sig paany. Nu har han rigtignok idag indskrænket sig til at sige, at det dog ikke er i de sidste Aar, at vi have havt noget Exempel paa, at Klitterne ere bleven saaledes oprevne, som han fortalte os, men at dette var sket længere tilbage i Tiden. Det kan altsaa ikke være nogen Virkning af den Fremgangsmaade, som man har brugt efter den sidste Sandflugtslov, og jeg tror derfor, at vi meget godt kunne være tilfredse med, hvad der er fastslaaet i den sidste udkomne Sandflugtslov, og stole paa, at Sandflugtskommissionerne nok ville gjøre Overflagene saaledes, som det er nødvendigt for at dæmpe Sandflugten, saa at ingen videre Skade sker. Det ærede Medlem sagde blandt andet igaar, at Sandflugten var farligere end Ild og Vand. Deri kan jeg paa ingen Maade være enig med ham; thi jeg tror, at Sandflugten og Klitterne paa Vestkysten fra Begyndelsen have faaet saa stærk Overhaand, netop fordi Havet har skyllet frit ind paa Kysten og ødelagt denne og derved forarsaget Sandflugt. Derfor vil kunde være i Stand til at forhindre Havets Bortskjæring af Kysten, saa vilde Sandflugten heller ikke faae nogen stor Betydning. Jeg tror, at det er et Spørgsmaal, som er værd baade for Regjeringen og Rigsdagen at tage under Overveielse, om der kan gjøres Noget for at formindste den Indskjæring af Havet, som finder Sted paa mange Steder, skjøndt ikke overalt, thi der kan ogsaa findes Steder, hvor Havet lægger til; men kan man finde paa noget Middel, hvorved Bortskjæring af Land for en stor Del kan forebygges, saa vilde dette være en overordentlig Binding. I den Meddelelse, som man har fra den Landinspektør, der har foretaget Opmaalning imellem Aggerkanal og Thorsminde, har man efter min Mening en tydelig Fremstilling af, hvilket uhyre Indgreb

Havet har gjort paa Kysten i en Række af Aar, som ikke ligger saa langt tilbage, samt hvor meget Havet paa denne Strækning har bortskaaet. Naar man lægger Mærke til den Fremstilling, som er givet gennem disse Opmaalinger, saa vil man vistnok finde, at det er paa Tiden at tænke alvorlig paa, om der ikke kan gjøres Noget for at forebygge en saadan Bortskjæring. Der har jo været nedsat en Kommission, som har undersøgt Forholdene ved Landtungen imellem Agger og Hjørboøre, og jeg tror, at naar vi se Resultatet af dette Arbejde, ville vi erfare, hvad denne Kommission foreslaar. Men at der kan gjøres Noget dels for at forhindre den stærke Sandstrømning langs med Kysten, og dels for at forhindre Vølgeslagets stærke Brydninger imod Land, anser jeg for ganske sikkert, og det vilde vistnok være overordentlig helbirt, om Staten vilde tage den Sag i sin Haand. — En anden Sag, som staar i nær Forbindelse hermed, er Spørgsmaalet om, hvad der kan gjøres ved Oddesund. Vi have jo nylig set, at der der er passeret det sørgelige Tilfælde, at Færgen er strandet, at et Menneskeliv er gaaet tabt, og at flere Stude ere druknede. Der har i Pressen været fremsat mange Forslag om, hvad der burde foretages paa dette Sted, og jeg tror ogsaa, at der bør gjøres Noget. Derfor vil det vistnok blive til Alvor med, at der skulde vedtages en Lov om en Jernbane fra Oddesund til Hjøstet, saa vilde dette jo ogsaa bidrage til, at der maa tages fat paa Overfarten ved Oddesund; men jeg antager, at det vil være høist uheldigt, hvis man vil følge det Forslag, der af Adskillige er fremsat om at lægge en fast Dæmning derover. Det vil ikke alene maaske forarsage, at Vandet i den vestlige Del af Limfjorden Vest for Oddesund stiger meget høit; men det vil vistnok ogsaa bidrage til aldeles at ødelægge Fiskerierne i den store Strækning af Fjorden, som ligger mellem Oddesund og Løgstør. Dette vilde være et saa overordentlig nationalt Tab, at jeg tror, at det ene og alene af den Grund ikke vil være tilraadeligt at lægge nogen fast Dæmning, og en fast Bro derover vil blive for kostbar. Men man kunde maaske tænke sig, at Overfarten kunde tilfredsstilles ved en lille Dampfærge, og naar der saa blev anlagt en passende Havn for en saadan Dampfærge, er det i det Mindste sandsynligt, at Spørgsmaalet vilde kunne løses tilfredsstillende paa denne Maade. — Medens jeg taler om Kysterne, vilde jeg ogsaa gjerne tillade mig at henlede den høitærede Marineministers Opmærksomhed paa Forholdene ved Skagens Rev. Der er fra mange Sjømænd fremskommet Klager over Belysningen der oppe. De have ment, at der burde lægges et Fyrstib der. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg ikke har tænkt mig saa dybt ind i, som jeg burde; jeg vil derfor kun henlede den ærede Marineministers Opmærksomhed derpaa. — Jeg har set efter i Finantsloven med Hensyn til, hvad der paatænkes